

[Svend Haugaard]

forbruget, og ikke mindst vores betalingsbalance måtte have stærk interesse heraf.

Jeg har også med tilfredshed konstateret, at energirådet fremhæver en række af de samme områder, som jeg pegede på ved første behandling som virkelige sparemuligheder, og som jeg synes handelsministeren gik for let hen over. For at få tilstrækkeligt praktisk tag på besparelserne mener jeg derfor, der er behov for – selv om der er mange udvalg i forvejen – et lille udvalg af teknikere, af praktikere fra produktionsområdet og af embedsmænd fra handelsministeriet, også gerne én fra boligministeriet, med den opgave punkt for punkt at analysere hver enkelt mulighed og påvise, hvordan man bedst omsætter den i praksis, for det er dér, det har knebet en hel del hidtil.

Vi bør også se alvorligt på, hvordan vi kan ændre vore dårlige og alt for flotte forbrugsvaner i forbindelse med energien, og jeg vil bede handelsministeren svare mig på, om han er indstillet på langt alvorligere end hidtil at tage denne sag op. Nogle venlige henstillinger i TV klarer ikke sagen alene.

Energirådet erklærer i udtalelsen, at der hidtil har manglet politisk vilje til virkelige besparelser. Jeg kunne nok ønske, at ministeren ville gøre disse ord til skamme.

Én af de ting, der nok kan give kuldegysninger, selv i en sommervarm tid, er tanken om de ustabile politiske forhold i mange af de olieproducerende lande. Det ville være vældig værdifuldt, om vi kunne sikre i hvert fald en del af forsyningen igennem mere stabile leverancer, og her er Norge jo det oplagte emne. Det spørgsmål har før været drøftet i Nordisk Råd – i hvert fald et par gange – uden at man er nået noget egentligt resultat. Nu ser det ud til, at statsminister Nordli har strakt en hånd ud, og den mener vi bestemt bør tages op, og man kan endda stille det spørgsmål, hvorfor Danmark ikke i højere grad selv har taget initiativet til det. Det er måske også en mulighed for mere sikker forsyning, om den danske stat er parat til at investere direkte i norsk olieudvinding, og jeg vil derfor gerne uden at gå i detaljer indtrængende bede regeringen om at prøve denne mulighed.

Der er også noget, der kunne tyde på, at enkelte arabiske lande er parat til at levere olie til os, hvis de kan få en garanti for, at der ikke sjakres og tjenes formidable beløb

ved mellemhandel. Denne garanti skulle da sikres gennem staten, enten ved at garantien blev ydet via et dansk selskab, eller ved at staten selv går ind på markedet f. eks. gennem DONG. Jeg mener, at situationen er så alvorlig, at den forpligter til nyvurdering af den hidtidige indstilling på det område. Det vil jeg altså også indtrængende bede handelsministeren om at undersøge.

Jeg kan tilføje, at jeg ikke skulle have det mindste imod, hvis dette kunne gøres på en sådan måde, at det bevirker, at de små selskaber, der hidtil har været en mærkbar konkurrent til de multinationale selskaber, men nu er i store vanskeligheder, blev reddet derigennem. I samme forbindelse vil jeg bede regeringen om at se på en udligningsordning, så de små selskaber ikke kommer helt urimeligt i klemme.

Det forlyder i øvrigt, at danske raffinaderier går for fuld kraft i øjeblikket, hvilket de ikke altid har gjort, og man kunne derfor stille det spørgsmål: hvor går produktionen egentlig så hen?

Ved første behandling af disse tre lovforslag bad jeg om en alternativ energiplan, hvori a-kraft ikke indgår. Handelsministerens svar var ret køligt, og jeg vil derfor gerne nu gentage ønsket om en plan, der sort på hvidt i tal viser, hvilke muligheder vi har for at erstatte atomkraft med noget andet, og hvilke økonomiske følger det kan få. Det er da et rimeligt krav, at vi får noget at sammenligne regeringens plan med, den plan, som vel i dag alle kan se ikke foreløbig har mulighed for at blive gennemført. Jeg spørger derfor endnu en gang: kan vi regne med, at regeringen er villig til at sørge for, at der bliver udarbejdet en alternativ plan?

De tre forslag er det radikale venstre indstillet på at stemme for ved tredje behandling, idet vi betragter dem som et betydeligt fremskridt til en bedre sikring af vor fremtidige energiforsyning, men vi har, som jeg har fremført det her, nogle ønsker om supplerende muligheder både med hensyn til olieimport og energibesparelser, og vi håber, regeringen vil tage disse ønsker alvorligt.

Honoré (KrF):

Som det fremgår af betænkningen til de forslag, vi i dag behandler, har kristeligt folkeparti sammen med andre partier kunnet